

שדח בוקר, 13.9.58, שבת

הגעתי אנה אהמול לענות ערב, ואחרי הישיבה של סדרות מיגענות ובלתי
פוטקות - חונת לי היום. במחברת שלפני זו רשמתי תמצית התרחשויות במסך
שש הימים האחרונים - מיום 6.9.58 (בקורו של המרשילד) עד הרצאתי שלוש
במרכז המפלגה על הנחות היסוד של מדיניותנו והשנויים שחלו בעשר השנים
במצבנו המדיני.

14.9.58

- בשיחתו איתי ביום 6.9.58 אמר דג בנוגע ללבנון:
I guess Lebanon with difficulties and a lot of noise will
settle down somehow, somehow

וביתם לירדן אמר, לאחר עציין שלושה הליקויים - חוסר בטיס כלכלי, עם
I believe in the possibility לא מאוחר ומדינה משמרת -
of Jordan as a useful supper state.

You believe it can survive ? וכשאלתי

ענה

Not in its present state, I don't believe it. I think they should
be an independent state, as they are, but they must be associated
closely, I should guess, in the direction of Iraq - loosely
federated with Iraq, but I don't see any other future for them

וכשאלתי אותו אם עיראק תישאר ארץ עצמאית, ענה בחיוב. ונימוקו :
They are strong enough to remain independent. After all the
Syrian experience is a very bad one.

שאלתי אותו אם התחייבות הערבים לכבד השלמות הטריטוריאלית של
כל הארצות במה"ח היא רצינית. הוא ענה :

I put the same question to them, and their replay is
categoric - They say categorically, we mean peace here.

- בשחים הביעה פולה בלוית שחי אחיות. מצבה הרבה יותר טוב והיא
מטיילת בחצר המשק.

17.9.58

אני קורא ספרו של גנרל ג'ימס גיווין (Gavin).
גם הוא מאונן על ההישגות הנשק והחיקרוהו. המפציץ הכבד בגמר מלחמת
העולם השניה B-29 היה מחירו 0.6 מיליון דולר. המפציץ הסילוני
הבין-יבשתי B-52 מחירו 8 מיליונים. מנסים עכשיו מטוס מהקדם שיעלה
אולי יותר ממאה מיליון דולר כל אחד.

- ערכתי היום דברי בכנסת מיום 8.9.58.